

Een boom van vrede

in coronatijd

Wij beleven dit jaar 4 en 5 mei met ongemakkelijke gevoelens. Terwijl we de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog herdenken en de vrijheid vieren, voeren we een wereldwijde *strijd* tegen een virus. Zo praten we er in elk geval over. ➤

Verzoening
4

Wat is Hemelvaart
5

Hoogtijdagen
16

Samen Vrij
16

Oke (Oegstgeester Kerkblad) is een uitgave van de Raad van Kerken Oegstgeest:
 Secr.: Jasper de Kogel, Carel Fabritiuslaan 27,
 2343 SE Oegstgeest, tel. 515 52 26
 e-mail: j.de.kogel@planet.nl

Redactie:

Arjan de Kok (voorzitter), Johan de Gier, Els van Leuken, Gerda Heslinga, Jochem Hemink, Ardi Warnar en Jacqueline van Arend-Koelman
 Secr.: Gerda Heslinga, tel. 517 07 00

Bezorgdienst:

Charlotte van Steijn (administratie) en Hans de Wilde (logistiek),
 e-mail: BezorgdienstOke@gmail.com.

Wilt u geen Oke ontvangen?

Geef dit door aan de bezorgdienst.

Postabonnementen:

Wil Kwestro, Begonialaan 14, 2343 XN, tel. 517 41 93, e-mail: johanwil.kwestro@casema.nl

Financiële administratie:

Jan Lanslots, Vincent van Goghlaan 2, 2343 RN, tel. 517 57 54, e-mail: jan.lanslots@ziggo.nl

Bankrelaties:

NL65 INGB 0005 8563 89 en
 NL13 ABNA 0566 9422 40

Vormgeving en realisatie:

Grafisch Buro Versteegen Vormgeving, Leiden

Opplage:

8.800 exemplaren huis-aan-huisverspreiding.

*Uw vrijwillige bijdrage is welkom,
 richtbedrag €30 per jaar.*

Volgende nummer

Het volgende nummer van Oke verschijnt op **6 juni 2020**. Kopij daarvoor inleveren uiterlijk donderdag **21 mei 2020** vóór 15.00 uur.
 Uitsluitend per e-mail, met vermelding van uw naam, telefoonnummer en voorkeur rubriek.
 Inleveradres kopij en gegevens rooster diensten en vieringen:

e-mail: RedactieOke@gmail.com

Het daaropvolgende nummer verschijnt op **18 juli 2020**.

Deze Oke wordt ook geplaatst op de website van de Raad van Kerken.

zie ook [Facebook.com/OegstgeesterKerkblad](https://www.facebook.com/OegstgeesterKerkblad)

vervolg van pag. 1

Deze vijand heeft ons overvallen, zorg-medewerkers zijn onze helden, ze staan aan het front vanwaar we frontberichten krijgen, er vallen slachtoffers en we beraden ons op een exit-strategie zodra de overwinning binnen handbereik komt. Intussen bereiden we ons voor op een wereld die anders zal zijn, dan die waar we vandaan komen, al weten we nog niet precies hoe die eruit zal zien. Ook dat past binnen de oorlogsmetafoor.

Kantelpunt naar een ander tijdperk?

Oorlogen en pandemieën hebben gemeen dat ze de wereld en onszelf veranderen. Ze doen dat door kapot te maken, te breken en te verwarren wat we kennen. Hun kracht kan niemand onverschillig laten. Het verdriet en de angst die we als mensen daardoor ervaren, zijn de prijs. We overstijgen die door te zoeken naar zingeving, troost en heling, zodat we weer verder kunnen met elkaar. Die verzoening is de winst. Zo scheppen we een toekomst voor onszelf en gaan we van het ene tijdperk naar het andere.

Verzoening komt niet vanzelf

Hoe belangrijk verzoenende krachten zijn, en zeker ook dat verzoening niet vanzelf voor elkaar komt, laat het einde van de Tweede Wereldoorlog zien. Anders dan de Vrede van Versailles van 1919, die het verslagen Duitsland vernederde en die een voedingsbodem bleek voor een revanchisme met misdadige proporties, besloten de drie westelijke overwinnaars van 1945 Duitsland weer op te bouwen, niet alleen economisch, maar ook als

rechtsstaat en democratie. Dat getuigde niet alleen van morele kracht, maar ook van welbegrepen eigenbelang.

In een ontluikende Oost-West tegenstelling kon een herbewapend Duitsland niet worden gemist. Het verdeelde Berlijn – tot 1945 de plek waar de duivel huisde – groeide tijdens de Russische blokkade in 1948 uit tot frontstad van de Koude Oorlog. Het westen ervan werd een symbool van de vrije wereld, compleet met luchtbrug. Aan die stad danken we tevens een van de bekendste citaten uit de Koude Oorlog, dat van de Amerikaanse president Kennedy, die bij zijn bezoek in 1963 de bevolking een hart onder de riem stak met zijn *‘Ich bin ein Berliner’*.

Voor wie het wil zien, biedt zo’n stukje geschiedenis perspectief. Verzoening is niet dat de tijd alle wonden heelt, als we ons neerleggen bij wat gebeurde. Verzoening is kennelijk een daad, een besluit, of dat nu voortkomt uit een religieuze dan wel morele overtuiging, of uit eigenbelang, of uit een mengsel van beide. Wie de verzoening lief is, gaat op zoek naar mensen die daarheen de weg wijzen, of wijst zelf de weg.

Herman Amersfoort

Noot van de redactie: prof. dr. Herman Amersfoort is geboren in Oegstgeest en jarenlang als wetenschapper in dienst van de krijgsmacht geweest. Hij zou een van de sprekers zijn geweest tijdens de afgelas- te 4-mei-herdenking in het Bos van Wijckerslooth.

Van de redactie

In deze coronatijd hebben velen het moeilijk. Angstige gevoelens duiken op wanneer je over het grote aantal overledenen hoort of leest. Ben ik de volgende misschien? Hetzelfde speelt bij verlies van werk, bij eenzaamheid en agressie. Het gewone werk stagneert. Gelukkig hebben we met wat kunst en vliegwerk deze Oke toch nog rond gekregen en bij u laten bezorgen. Dank aan de tellers en rondbrengers!
 Het thema in deze tijd tussen Pasen en Pinksteren is ‘Verzoening’. Na strijd kan het weer goed maken soms een enorme hobbel zijn. Het weer in gereede met elkaar komen heeft tijd nodig. Het is een proces. Met, als het even mogelijk is, verzoening als slotakkoord. In verschillende artikelen wordt daar aandacht aan geschonken.

Het is in de Stille Week dat ik deze column schrijf. Nooit was het stiller. Stil vanwege de maatregelen tegen het coronavirus.

“Er is een diepe duisternis gevallen over onze pleinen, straten en steden. Het heeft ons leven overgenomen en alles gevuld met een oorverdovende stilte en een troosteloze leegte, die alles verlamt.”

Zo begint de paus zijn indrukwekkende preek op een leeg en stil verregend Sint-Pietersplein tijdens een speciale Urbi et Orbizegen op vrijdag 27 maart.

“Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?” Het stormt op het meer. Hun schip dreigt te vergaan. De discipelen zijn bang te verdrinken. En Jezus? Jezus slaapt. Over dit verhaal (Marc. 4: 35-41) houdt de paus zijn preek in Rome, hoofdstad van het door het virus zwaar getroffen Italië, waar

de pandemie Europa bereikte. Wie had ooit kunnen denken dat het ook in Nederland zou komen en ons totaal in zijn greep zou krijgen?

‘Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft’. Dat zongen we tijdens de avondgebeden in de Groene Kerk op 11 maart nog gezamenlijk met elkaar. De volgende week kon dat niet meer. Gelukkig zijn de avondgebeden online gecontinueerd en konden we dit lied meezingen vanuit onze huizen. Veel mensen zijn angstig, in Oegstgeest, in Nederland en overal op aarde waar het virus heerst. Pasen is wel heel bijzonder vanwege deze uitzonderlijke situatie in de wereld.

Verwachtingsvoller dan ooit zien wij deze keer uit naar Jezus’ Opstanding.

Tjeerd Heslinga,
 vertegenwoordiger van de GKv
 in de Raad van Kerken

Jacques Berthier,
 Taizé

‘75 jaar Vrijheid en Vrede’

In het aprilnummer van het blad OVEReen van de Katholieke Vereniging voor Oecumene Athanasius en Willibrord las ik een artikel van mgr. Gerard de Korte, bisschop van Den Bosch. De titel is ‘75 jaar Vrijheid en Vrede’ en ik wil hieronder enkele stukjes, die mij zeer aanspraken, citeren.

Christelijke vrijheid

De overwinning van de geallieerden betekende dat wij weer in vrijheid en vrede kunnen leven. Vrijheid in christelijke zin heeft een rijke inhoud. Wie leeft vanuit Gods vrijheid in Christus is geroepen tot liefde en heeft uitzicht op eeuwig leven. De door Christus geschonken vrijheid neemt de gestalte aan van dienst aan God en aan mensen. De vrijheid die Christus schenkt, stelt een christen in staat tot solidariteit. Het gaat niet alleen om het eigen geluk, maar juist om het geluk van de naaste die God aan ons toevertrouwt. De viering van 75 jaar vrijheid nodigt ons ook uit stil te staan bij 75 jaar vrede.

Vrede

Voor christenen is Christus Gods vrede in persoon. De vrede van Christus is veel rijker dan de afwezigheid van oorlogsgeweld. Zijn vrede wil iedere mens omvormen en maken tot een nieuwe schepping. Als het goed is, werkt de vrede van de Heer niet alleen door in ons persoonlijk leven maar ook in onze maatschappelijke verhoudingen. Wij zijn geroepen om tekens op te richten van Gods vredesrijk dat Hijzelf eens zal voltooien.

Fragmentarisch

Gods vrijheid en vrede zijn nog fragmentarisch. Er is nog veel duisternis. Maar wij leven van de belofte dat God trouw is, dat Gods licht eens de duisternis zal verdrijven en Gods heerschappij definitief zal doorbreken.

Els van Leuken
 redactie Oke

Met **Hart** en **Ziel...**

...verzoening tussen de GKv en de NGK

In een indrukwekkende kerkdienst op 2 februari hebben de beide kerken de scheur geheeld van 53 jaar geleden. Na al die jaren van verwijdering werd gehoor gegeven aan de oproep uit de Bijbel: verzoen je met de ander.

In gesprek met de voorzitters van de beide kerkenraden: Wim Zomer – Gereformeerde Kerk vrijgemaakt (GKv) – en Hein Griffioen – Nederlands Gereformeerde Kerk (NGK).

Gerda Heslinga

Vergeving vragen en verzoening horen bij het wezen van geloof. Wat hebben jullie – als voorzitters – tijdens die kerkdienst tegen elkaar gezegd?

Wim: ik heb vergeving gevraagd voor fouten uit een ver verleden. Bijzonder om te doen namens een groep waarvan de meesten zich niet bewust zijn van wat er toen speelde. Maar om een streep onder het verleden te zetten en samen verder te kunnen, is vergeving vragen nodig. De dochter van de toenmalige dominee was aanwezig en getuige van het postume eerherstel van haar vader. Dat had een grote meerwaarde.

Hein: de kern van wat ik zei was: fijn dat je dat doet, een dappere stap, en een ruimhartig ja op de vraag om vergeving. Er waren veel kerkleden die de breuk in het verleden niet hebben meegemaakt en niet de pijn daarvan hebben ervaren. Tegen hen heb ik gezegd: weet dat er ook pijn boven komt die niets met Oegstgeest of met 1967 te maken heeft; willen jullie het met al diegenen die zich

aan de GKv hebben bezeerd uithouden? Daarmee help je ons om door deze fase heen te komen; geef ons de tijd.

Hoe hebben jullie deze dienst ervaren?

Wim: het was spannend, een historisch moment, en er was veel betrokkenheid, ontroering en blijdschap. Ook het gezamenlijke avondmaal was een waardevol element in de dienst.

Hein: ik was in deze periode 'toevallig' voorzitter van de kerkenraad, en in die functie extra betrokken, maar deze dienst was voor ons allemaal belangrijk. Ook aanwezigen die geen NGK- of GKv-achtergrond hadden, hebben de impact en de emoties gezien. Mooi vond ik verder dat de beide 'aanstichters' van het verzoeningsproces aanwezig waren: prof. Erik de Boer, die een boek over de scheuring in Oegstgeest heeft geschreven, en ds. Robert Roth, de inmiddels vertrokken predikant van de GKv, die het verzoeningsproces heeft geïnitieerd.

Jullie hebben het conflict in 1967 – dat landelijk speelde – allebei meegeemaakt. Wat heb je daarvan gemerkt?

Hein: ik kom uit 1961 en zat in Utrecht op een vrijgemaakte lagere school. Ik herinner me dat er een behoorlijk aantal kinderen van school ging na de scheuring. Ook is de sfeer mij bijgebleven van de ingewikkelde gesprekken die mijn vader en opa met elkaar voerden. Mijn ouders waren de enigen uit grote gezinnen die een andere kerkkeus maakten. Er was nog lang veel verdeeldheid en veroordeling in de familie. Wel vind ik het mooi dat er in de familie geen breuk kwam. Uit reactie op een traditie die veel groepen buitensluit ben ik een verwoed 'includeerder' geworden: de vormgeving doet er niet toe, als de rijkdom van het geloof maar tot uiting komt!

Wim: ik woonde in Groningen in de pastorie en was toen vier jaar; te jong om er iets van te begrijpen. Bij mijn zussen heeft de kwestie wel veel stress veroorzaakt. In een domineesgezin speelde dat nog extra. Achteraf zie ik dat het vaak ging over de kerk als systeem, en niet over de inhoud van het geloof.

Op welk moment kregen de beide kerken hier weer contact?

Er waren al wel contacten. Maar drie jaar geleden startten de beide dominees een

gespreksgroep met afgevaardigden van beide kerken. Landelijk kwam er meer toenadering, maar ook van onderaf was er herkenning. Wim: 'Wanneer ik kennis uit de NGK sprak, besepte ik: we willen allebei hetzelfde, we hebben elkaar nodig, en dan ontstaat het gewoon! Ook is aan jongeren niet uit te leggen waarom we *niet* samen optrekken.'

De GKv en NGK zijn in de loop der jaren veranderd. Jullie ook?

Wim: ik ben 30 cm veranderd: van hoofd naar hart. Het gaat er niet om het eigen instituut in stand te houden; drijfveer is de blik naar de samenleving.

Hein: we komen uit een intellectuele traditie. Maar het ging er steeds meer over: hoeveel ruimte heeft de Heilige Geest om te werken? Hoofd én hart.

Hoe gaat het nu verder?

Wim: we gaan praktisch samen optrekken en laten het gevolg ontstaan. Of we één gemeente worden, is nu niet relevant. Wel: hoe ben je samen kerk en zichtbaar in Oegstgeest?

Hein: de Raad van Kerken in Oegstgeest is waardevol voor de (h)erkenning van alle kerken van elkaar. En door sorry te zeggen geven onze kerken hopelijk een positief signaal aan de samenleving.

Leg mij eens uit...

Wat is Hemelvaart? Hein Griffioen legt uit

Zoals bij zoveel vragen over het christelijk geloof, geldt ook voor deze vraag: ik kan hem alleen voor mezelf beantwoorden. En: het antwoord is een momentopname; vorig jaar had ik iets anders gezegd en volgend jaar zal ik dat waarschijnlijk weer doen. Dat heeft alles te maken met het toenemende besef hoe groot God eigenlijk is en hoe weinig ik van Hem weet.

Ik ga er voor het gemak van uit dat je als lezer niet zelf gelovig bent. Als kind groeide ik op in een kerk waar de bijbel een historisch verslag was van de geschiedenis van de aarde. Op de lagere school gebruikten we dan ook het boekje: *Naam en feit*. Als tiener (ik ben nu 58) begon dat behoorlijk te wringen en leidde dat tot een eerste geloofscrisis. Mijn vader heeft in die tijd een belangrijke rol gespeeld in het verzoenen van de wetenschappelijke inzichten, waar ik steeds meer weet van kreeg, en het mystieke en literaire karakter van de Bijbel. Als student kwam ik rond mijn 25^e in de kerkenraad terecht. Dat ik toen nog geloofde was helemaal niet vanzelfsprekend, maar wat erg hielp, was dat het (ook toen al) populaire paradigma, dat je wel erg dom moest zijn om nog steeds in de Bijbel te geloven, gefalsificeerd werd door de gemeenschap waar ik toe behoorde. Die telde meer dan een handvol hoogleraren, waaronder beide broers Jan en Cor van der Leun. De eerste hoogleraar fysica van de huid, de ander kernfysicus. Brilljante mannen. Jan is tot ver in de 80 voorzitter geweest van de UNEP-commissie die zich bezighield met het probleem van het groeiende gat in de ozonlaag. Die commissie is er in geslaagd de chloorfluorkoolwaterstoffen uit allerlei productieprocessen te krij-

gen. Waardoor we nu nog maar sporadisch horen over dat gat in die ozonlaag. Cor was voorzitter van mijn kerkenraad, wat een wijze man was dat.

Tot nog toe weinig over die Hemelvaart. Maar deze inleiding heb ik nodig om je aan boord te houden als je hoort bij de grote groep mensen die gelovigen zien zoals Arjan Lubach dat doet. Aanhangers van Kant, zou je kunnen zeggen. Modernisten, of logisch positivisten, met een filosofisch label. Die hebben het niet zo op met het transcendente.

Dan iets over mijn Godsbeeld. Ik zie God, met de kerk door de eeuwen heen, als een drie-eenheid: Vader, Zoon en Geest. De Zoon werd mens. Echt mens, zoals jij en ik, maar tegelijk echt God. Wat is dat dan? God heeft volgens de kerk niet alleen de tijd, maar ook de ruimte en de materie geschapen. Daarmee is Hij (of Zij) niet gebonden aan die dimensies van de werkelijkheid die voor ons mensen zo gewoon zijn. Toen Jezus mens werd, stapte Hij in onze werkelijkheid en liet zich beperken door tijd, ruimte en materie. En toen Hij opstond uit de dood stapte Hij daar weer uit. Het moment dat wij gedenken bij Zijn Hemelvaart markeert dat nog eens nadrukkelijk.

Tot slot twee leessuggesties. Als je wilt weten welke impact het christelijke geloof eigenlijk gehad heeft op de Westerse wereld, lees dan *Dominion* (Heerschappij) van Tom Holland. Emmanuel Rutten schreef *Contra Kant*, een briljant pleidooi voor het transcendente. Ik hoor graag wat je ervan vond!

De vraag voor de volgende Oke:
Hoe zien mensen aan jou dat jij christen bent?

Feest in Oegstgeest

Het lijkt al weer lang geleden, door alle ontwikkelingen die we de laatste tijd meemaken, maar de installatie van pastoor Rochus Franken op zondag 8 maart was een feestelijke gebeurtenis. Eerst een plechtige eucharistieviering, op verzoek van de nieuwe pastoor eenvoudig van opzet. Pater Bouman en emeritus priester Versteegen concelebreerden met vicaris generaal Van Deelen, pastoor Franken en kapelaan Plavčić, terwijl de diakens Brink en Winnubst assisteerden. Het Gemengd Koor zong prachtig, in een volle kerk. Er waren niet alleen parochianen uit Oegstgeest, maar ook uit de overige kernen van de parochie H. Augustinus. De Raad van Kerken Oegstgeest en onze protestantse broeders en zusters waren goed vertegenwoordigd. Na het voorlezen van de benoemingsbrief door vicaris generaal Van Deelen en de gezamenlijk uitgesproken geloofsbelijdenis legde pastoor Franken de eed van trouw af. Daarna sprak de vicaris generaal de zegen uit over de nieuwe pastoor. Aan het eind van de viering sprak bestuurslid Jan Konst een welkomstwoord en kregen zowel de pastoor als de vicaris generaal een bos bloemen. Tot slot sprak pastoor Rochus Franken de kerk toe: "Ik heb nu graag het laatste woord". Vervolgens was er een goedbezochte receptie in La France.

Els van Leuken

Overhandiging sleutel van de parochie, v.l.n.r. L. van Deelen, P. Winnubst, B. Plavčić, R. Franken, G. Brink.

Verbonden in gebed

In deze tijd van beschermende maatregelen die worden genomen voor de gezondheid van ons allen, zenden wij op zondag afwisselend vanuit een van de parochiekernen via livestream de H. Mis uit. U kunt nog wel naar de Mariakapel om een kaarsje te branden of voor persoonlijk gebed, met inachtneming van 1,5 meter afstand van elkaar. Door de week is de kerk van 11 tot 12 uur open. Ook onze bisschoppen begrijpen dat het feit dat de zondagvieringen niet door kunnen gaan voor veel parochianen een moeilijk besluit is, maar vragen hierin om begrip en gebed. Zij hebben daarvoor het volgende gebed aangereikt:

God, toevlucht in onze nood, kracht in onze vertwijfeling en angst, vertroosting in ziekte en lijden.
Wees ons, uw volk, nabij en genadig nu wij allen de gevolgen ondervinden van het uitgebroken coronavirus.
Wees een Beschermmer voor hen die dit virus hebben opgelopen.
Wij bidden voor hen om hoop en genezing.
Wij bidden voor hen die aan de gevolgen van dit virus zijn overleden, dat zij bij U geborgen mogen zijn.
Wij bidden voor allen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg en het openbaar bestuur, dat zij uw nabijheid en zegen mogen ervaren in hun werk ten dienste van heel de samenleving.
Doe ons beseffen hoe groot uw liefde is voor ieder van ons en dat Gij met ons zijt nu wij de kwetsbaarheid van ons bestaan ervaren.
Versterk ons geloof en onze hoop zodat wij ons altijd zonder aarzelen overgeven aan uw vaderlijke voorzienigheid.
Door Christus onze Heer. Amen.

Voor actuele informatie kunt u het beste kijken op de website van ons bisdom: www.bisdomrotterdam.nl en op de website van onze eigen parochie: www.parochie-augustinus.nl. De gebeurtenissen zijn vreemd, voor ons allen, voor onze kerk, maar in gebed blijven wij verbonden. Wij als pastoraal team houden jullie allen in onze gedachten en gebeden. Ik wens u een Zalig Pinksteren! **Diaken Peter Winnubst**

R.K. Parochie H. Augustinus - Parochiekern H. Willibrord

Rhijngeesterstraatweg 35, 2341 BR Oegstgeest, tel. 517 53 04, e-mail: pastorie@willibrordoegstgeest.nl

Pastoraal team: pastoor R. Franken, tel. 402 9402/889 5138, e-mail: rochusfranken@outlook.com, diaken G. Brink, tel. 06 30 78 03 64, e-mail: diakenbrink@gmail.com, diaken P.M. Winnubst, tel. 06 24 43 45 16, e-mail: pmwinnubst@gmail.com, kapelaan B. Plavčić, tel. 06 43 51 45 95, e-mail: borisplavcic@hotmail.com

Pastoraatgroep: tel. 071 - 517 47 99, e-mail: vanleukenels@gmail.com
Gastvrouwen in de pastorie: ma, di, do 9.00 - 12.00 uur.

Bankrekeningen: misintenties: NL66 INGB 0000 1550 99, kerkbijdrage: NL45 INGB 0000 0739 00 en NL95 RABO 0138 4020 19, diaconie: NL06 RABO 0138 4000 32

www.willibrordoegstgeest.nl

Algemene berichten en activiteiten

Inzameling voedselbank

Achter in de kerk staan manden gereed waar u door de week uw bijdrage kunt geven. Zie ook op pagina 14. Alle andere activiteiten worden voorlopig opgeschort vanwege het coronavirus.

Wij gedenken...

...Wil van de Voort-Schrama, weduwe van Ger van de Voort, moeder en oma. Wil werd op 27 september 1932 geboren en overleed op 20 februari. Op woensdag 26 februari is afscheid van haar genomen in crematorium Rhijnhof te Leiden.

...Jan den Dubbelden, echtgenoot van Ine den Dubbelden-Granneman, vader en opa. Jan werd geboren op 16 februari 1933 en is op 3 april overleden. Het afscheid heeft plaatsgevonden in besloten kring.

...Maria Theresia Hermans, geboren op 20 november 1927 en overleden op 5 april. Haar kerkelijke uitvaart vond plaats op woensdag 8 april, waarna zij uitgeleide werd gedaan naar het crematorium.

...Petronella Petrus (Nell) Erkens-van Dorremaal, weduwe van Tom Erkens, moeder en oma. Nell werd in Bergen op Zoom geboren op 29 maart 1926 en is op 10 april overleden. Haar uitvaart heeft plaats gevonden op donderdag 16 april in de H. Willibrordkerk, waarna zij is begraven op de Algemene Begraafplaats in Leiderdorp.

Mogen deze lieve doden rusten in Gods licht en vrede.

Nu ook digitaal collecteren in de H. Willibrordkerk in Oegstgeest!

'De wereld is in de ban van het coronavirus en beveelt aan om contante betalingen te vermijden en bij voorkeur te pinnen'. 'Hoe doen we dat dan met de collectes in de kerk? Zijn we als parochie(kern) daar wel op voorbereid?' Jazeker, de parochie H. Augustinus was er al mee bezig en vanaf 5 april wordt er al met een mooie digitale oplossing gewerkt. Naast contant geven kunt u voor de collectes namelijk ook digitaal geven via de GivT-app.

Geen contant, toch geven

Contant geld verdwijnt steeds meer uit het straatbeeld. Als collectanten merken we dat ook en krijgen we steeds vaker de vraag of digitaal doneren ook mogelijk is. Digitaal collecteren met GivT biedt daarvoor een oplossing. Het is een slimme techniek om iedereen zonder contant geld in staat te stellen om met een smartphone te geven. Het is dus een aanvullende manier van geven, want het contant geven blijft in stand. Heeft u geen contant geld bij u, dan kunt u door GivT weer meedoen! Geven via GivT is anoniem en veilig. GivT respecteert uw privacy en werkt conform de AVG. Een ander voordeel van geven met GivT is dat uw giften door de belastingdienst worden geaccepteerd als aftrekbare posten (de parochie is ANBI-proof!).

Hoe werkt GivT?

Om te geven met GivT heeft u een smartphone (of iPhone) nodig, waarop de app van GivT geïnstalleerd moet worden. Neemt u daarom thuis even de tijd en **download de GivT app** (www.GivTapp.net/cloud) uit de App Store of Google Play. U registreert vervolgens uw emailadres en een wachtwoord, dan kunt u al geven. Het is ook belangrijk om (eventueel op een later moment) de registratie te

voltooien: dit betreft een volmacht met uw adres en bankgegevens zodat uw gave van uw bankrekeningnummer kan worden afgeschreven. Als u na voltooiing van uw registratie de app opnieuw opent wordt op het scherm gevraagd: **'Hoeveel wil je geven?'**. Kies een bedrag in en toets op **'Volgende'**. Dan verschijnt **'Kies hoe je wilt geven'**. Onze aanbeveling is te kiezen voor **'Lijst'**. Dat werkt het fijnst.

Na het maken van de keuze 'Lijst' verschijnt op het scherm **'Kies aan wie je wil geven'**. Met zoeken gaat u naar de naam van de parochie(kern): **'Augustinus Parochie Oegstgeest'**. Als u dan daarna onderaan het scherm drukt op **'Geven'** en in het volgende scherm op **'Volgende'** dan is uw gift voor de collecte voltooid.

Bedankt voor uw GivT!

Geven tijdens livestream vieringen

Elke zondag kunnen parochianen de vieringen via livestream thuis volgen. Alle informatie hierover staat op de website www.augustinus-parochie.nl. Wie thuis een viering live meekijkt of meeluistert kan dan via de GivT-app

meedoen met de digitale collecte. Meedoen is ook met elkaar verbonden zijn!

GivT

In de Paasgroet van de kerkenraad die wij als predikanten op een video mochten inspreken (www.pgoegstgeest.nl) zeiden we het al: door de strijd tegen het coronavirus zal de periode tot en met Pinksteren (1 juni) in diverse opzichten lang duren.

We missen de 'gewone' kerkdiensten op zondag en de onderlinge ontmoetingen. Inmiddels hebben we wel videoverbinding met de Groene Kerk.

Tot Pinksteren Woensdagavondgebeden

In de veertigdagentijd voor Pasen hadden we elke woensdag een Avondgebed. Dat werd een bijzondere ervaring. Op 11 maart waren we nog met ongeveer 50 mensen in de Groene Kerk. Op 12 maart kwam de regering met het verbod voor samenkomsten. Wij hielden ons aan de coronaregels van de overheid. Dat was wennen. Maar we lieten de Avondgebeden doorgaan omdat ze thuis te beluisteren waren via Kerkomroep.nl Dat was ook een kanaal om toch met elkaar verbonden te zijn. Ook de zondagse diensten lieten we doorgaan en we hoopten dat Kerkomroep.nl snel voldoende capaciteit zou hebben om de kerkdienst en het Avondgebed live te volgen. Dat liep voor veel mensen op een teleurstelling uit. Het College van Kerkrentmeesters liet het er niet bij zitten en zocht andere wegen. Die werden gevonden via Kerkdienstgemist.nl.

Op 5 april werd voor een klein groepje 'proefgedraaid' met een video-verbinding. Dat ging heel goed: direct verbinding met de kerk op het tijdstip van de dienst. Ook tijdens het Avondgebed op 8 april was de rechtstreekse verbinding prima. Dat bracht ons als predikanten op het idee om de Avondgebeden op woensdag vol te houden tot Pinksteren. Het Breed Moderamen stemde in met het voorstel. De voorgangers van andere kerken in Oegstgeest hebben hun eigen kanalen om contact te onderhouden met gemeente- en parochieleden. Wij als predikanten van de PGO zullen elke woensdagavond van 19.30 - 20.00 uur in de kerk en in de lucht zijn. De vorm zal eenvoudig zijn: even contact, een lied, een tekst, een gebed waarin we elkaar en de dingen van de dag bij God brengen. Als rode draad voor de Avondgebeden op weg naar Pinksteren ne-

Tussen Pasen

alleluia
risen lord
salvation
gratitude
fifty days
thanks
easter season
praise

en Pinksteren

men we Galaten 5 vers 22-23 (zie ook lied 841: Wat zijn de goede vruchten die groeien aan de Geest). Via de website van de PGO laten we per week weten over welke vrucht van de Geest het Avondgebed zal gaan. We beginnen met Liefde. Dan volgen nog Vreugde, Vrede, Vriendelijkheid, Goedheid, Geduld, Trouw / Geloof, Zachtmoedigheid en Zelfbeheersing. Als je suggesties hebt voor teksten of liederen om te gebruiken in dat Avondgebed: laat dat dan weten aan één van de predikanten; die geven de tips aan elkaar door.

Ds. Aart Verburg

ds.a.verburg@pgoegstgeest.nl, 06 - 13 38 59 61

Vieringen

We zullen de zondagen tussen Pasen en Pinksteren de lofzang gaande houden in een bijna lege kerk. Nu we weten dat de kerkenbanken voorlopig leeg zullen blijven, zullen we onze orde van dienst daar wat op aanpassen. We willen de liturgie wat eenvoudiger vormgeven. Een vast gezongen drempelgebed (lied 291d), een inleidend woord, een lied, een openingsgebed, lezing uit de Schriften, een overdenking, meditatieve muziek, collecte afkondiging, voorbeden, slotlied en zegen. We hopen dat we het zó kunnen vormgeven, dat u zich, hoewel op afstand, toch betrokken blijft voelen bij de vieringen. We hopen en bidden dat de Geest ons telkens opnieuw zal verbinden, met God en met elkaar. In dat vertrouwen gaan we op weg naar Pinksteren: het feest van de Geest. Namens het predikantenteam,

ds. Rian Veldman

Voorbeden gevraagd

We kennen in onze gemeente de mogelijkheid om een voorbede voor iets of iemand te vragen. Regelmatig horen we dat dat mensen goed doet. Onder normale omstandigheden wordt zo'n verzoek in het voorbedenboek geschreven. Aan het begin van de dienst worden de voorbeden opgehaald door de diaken van dienst. De voorganger neemt de gevraagde voorbede mee in het dankgebed aan het eind van de dienst. We ervaren het doen van voorbeden voor elkaar als een teken van verbondenheid. Tegelijkertijd beseffen we dat privacy hierbij een gevoelige zaak is. Daarom hebben we afgesproken: wie een voorbede aanvraagt en daarbij een naam noemt van degene voor wie gebeden wordt, moet dit vóór de dienst even bij de voorganger melden. In de kerkenraadskamer of per telefoon. Dan weet de voorganger dat degene voor wie wordt gebeden ermee instemt dat zijn of haar naam wordt genoemd. In deze coronatijden is er geen voorbedenboek. De predikanten ontvangen graag verzoeken om voorbeden. Belt u een van hen, dan wordt het doorgegeven voor de volgende zondag.

Ds. Aart Verburg

Wie zijn er in de kerk bij diensten in coronatijd?

Hoewel voor religieuze bijeenkomsten de mogelijkheid is opengelaten om met groepen tot 30 mensen te komen, doen wij dat niet. Dat betekent dat we in de Avondgebeden op woensdag met drie mensen in de kerk zijn; de koster, de organist en de voorganger. Voor een zondagse dienst komen daar een ouderling en een diaken bij. Dit kan natuurlijk alleen maar onder de voorwaarde dat er goede hygiëne wordt betracht, we afstand houden van elkaar en dat alleen wie zich fit voelt naar de kerk komt. Zo hopen we, zeker nu de diensten ook te zien zullen zijn, onder de gegeven omstandigheden toch mooie diensten met elkaar te beleven.

Ds. Aart Verburg

Songs of Freedom

Het alternatief voor de koffieochtend op 2 april, *Songs of Hope*, is een schitterende uitzending geworden waar veel mensen door gesterkt zijn. Daarom een vervolg op dezelfde manier, deze keer over het thema 'Bevrijding': *Songs of Freedom*: liederen over vrijheid, bevrijding en moed om vol te houden als de vrijheid op zich laat wachten. Vraag aan u is om liederen door te geven met een korte toelichting waarom juist dit lied u bemoedigt in deze tijd van belemmerde vrijheid of een lied dat u doet denken aan de bevrijding die we vieren op 5 mei. U hoeft niet alleen maar te denken aan kerkliederen of religieuze

muziek. Het kan ook een lied zijn, zoals *Blackbirds* van de Beatles. Het lijkt een beetje op 'de muzikale fruitmand'. U kunt dus ook een lied voor iemand aanvragen. Daarnaast de oproep om elkaar even te bellen op donderdag 30 april, omdat er ook mensen zijn die geen internet hebben. De uitzending staat onder leiding van ds. Iris van der Heul. *Iedereen mag een lied insturen, want deze koffiekamer staat open voor iedereen. Deze keer zullen we ook expliciet vragen aan leden van andere kerken om muziek aan te vragen, omdat we in andere omstandigheden op 5 mei de vrijheid met elkaar zouden vieren.*

Geef uw lied over vrijheid of een lied dat je troost zolang je je nog niet vrij voelt per mail of per telefoon door, **uiterlijk dinsdag 28 april om 12.00 uur:** ds.i.vanderheul@pgoegstgeest.nl of tel. nr. 06 - 19 19 48 04.

We nemen de uitzending iets eerder op, zodat die dondermorgen 30 april om **10.00 uur** via kerkdienstgemist.nl te beluisteren is. **Fietje Bleichrodt-van der Gugten, Bea de Kogel & Iris van der Heul**

PROTESTANTSE GEMEENTE OEGSTGEEST

Kerkenraad: Voorzitter: M. (Marien) den Boer, Korenbloemlaan 45, 2343 VB Oegstgeest, tel. 06 - 41 36 82 46, voorzitterkr@pgoegstgeest.nl
Scriba: mw. M. (Mirjam) Huizer, tel. 06 - 44 04 80 19, scribapgo@pgoegstgeest.nl
corr. adres: zie kerkelijk bureau
Bankrekeningnummers Prot. Gem. Oegstgeest: NL17 INGB 0002 3412 94: PGO
NL94 INGB 0005 5235 45: Zending
NL87 INGB 0000 3734 56: Diaconie
NL96 INGB 0002 4050 56: Werelddiaconaat

KERKELIJK BUREAU

Haarlemmerstraatweg 6, 2343 LB Oegstgeest.
Telefoon: 517 54 98.
E-mail: kerkekljknbureau@pgoegstgeest.nl
Administratie en reservering / verhuur van zalen in Regenboogkerk, Groene Kerk en Willibrords Erf.
Bezoek alleen na afspraak via telefoon of e-mail, zie boven.
Ledenadministratie.
E-mail: ledenadministratie@pgoegstgeest.nl; bezoek mogelijk op dinsdag van 10 - 12 uur.

GEBOUWEN

Regenboogkerk: Mauritslaan 12, tel. 517 52 05
Groene Kerk: Haarlemmerstraatweg 6, tel. 517 54 98
Willibrords Erf: Haarlemmerstraatweg 6, tel. 517 54 98

PASTORALE SECTIES

SECTIE OOST Predikant: ds. I.E. (Iris) van der Heul
Simon Vestdijklaan 14, 2343 KV Oegstgeest
tel.: 06 - 19 19 48 04,
e-mail: ds.i.vanderheul@pgoegstgeest.nl
SECTIE NOORD Predikant: ds. R.C. (Rian) Veldman
Martinus Houttuynhof 73, 2341 PP Oegstgeest
tel.: 06 - 14 27 30 13,
e-mail: ds.r.veldman@pgoegstgeest.nl
SECTIE WEST Predikant: ds. A. (Aart) Verburg
Boerhaavelaan 18, 2334 EP Leiden
tel.: 515 20 53 en 06 - 13 38 59 61,
e-mail: ds.a.verburg@pgoegstgeest.nl

Wij gedenken...

8 febr	Mw. Leonie Hanegraaff-Lissenberg, 92 jaar	29 mrt	Mw. Janny Anna Margaretha (Janny) van Dommelen-Bouwman, 67 jaar
16 febr	Dhr. Izaak Lens, 94 jaar		
14 mrt	Mw. Catharina Elisabeth (Toos) de Bolster-Koet, 88 jaar	4 apr	Mw. Anke Elisabeth (Annie) Netjes-Boeree, 92 jaar
29 mrt	Mw. Maria Cornelia (Riet) Rakers, 91 jaar	4 apr	Mw. Maya van der Laan-Bachofen, 87 jaar

Zie voor de gedachtenis www.pgoegstgeest.nl

Pastoraal contact

Als predikanten houden we zoveel mogelijk contact per telefoon of via andere media. Onze contactgegevens vindt u in het colofon. In bepaalde situaties behoort bezoek aan huis, ook volgens de overheid, tot de mogelijkheden. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden:

- er is een duidelijke (urgente) pastorale aanleiding;
- er is vooraf telefonische instemming met een bezoek;
- er is geen direct aanwijsbaar risico voor pastor of pastoraal;
- iedereen houdt zich strikt aan de voorschriften: geen handen schudden, 1,5 meter afstand bewaren, handen wassen, geen deurknoppen aanraken, 'vasten' tijdens het bezoek.

Uitvaarten in coronatijd

Op het moment dat ik dit schrijf heb ik drie begrafenissen meegemaakt sinds de maatregelen van de overheid tegen verspreiding van het coronavirus. Wat een vervreemdende ervaring. Juist bij verdriet wil je dicht bij elkaar kunnen zijn. Als je geen woorden hebt, of de juiste niet kunt vinden, wil je met een handdruk of een arm om een schouder uit kunnen drukken wat je niet zeggen kunt. Niet kunnen condoleren, verhalen over het leven van de overledenen ophalen over een afstand van 1,5 meter, het is allemaal even vreemd.

De drie begrafenissen waar ik bij betrokken ben geweest na 12 maart betroffen mensen die op hoge leeftijd en niet als gevolg van corona zijn overleden. Maar het ging wel om mensen die niet meer bezocht mochten worden in het verzorgingstehuis waar ze woonden. Wat is dat zwaar en frustrerend voor degenen die hen zouden willen bezoeken. Je weet hoe belangrijk bezoek voor de bewoners is, maar je beseft ook dat het

Daarmee kom ik dan bij wat er ondanks alles wel mogelijk blijkt. Met extra inzet van het personeel in de verpleeg- en verzorgingstehuizen bleek het toch mogelijk voor de naaste familie om nog een laatste afscheid te nemen. Wat doen ze dat goed (en veilig)! En wat doet dat alle betrokkenen goed!

En dan komt de dominee in beeld. Per telefoon kan er veel. En zoals beschreven onder het kopje 'Pastoraal Contact' kunnen wij als predikanten onder strikte voorwaarden toch ook mensen thuis bezoeken. Dat heb ik tot nu toe als 'vitaal' beleefd. Dingen regelen is op afstand te doen. Doorpraten over van wie we eigenlijk afscheid nemen is een ander verhaal. Daar moet ruimte voor worden gemaakt, daarbij moet je als pastor de emoties kunnen zien of aanvoelen.

Ook in gezinsverband of met andere familieleden iets verwoorden van wat de overledene voor iemand betekend heeft, vraagt soms om een beetje ondersteuning. Is het gek dat ik dit zeg? Hoe zeg ik dat goed? Daar kun je als pastor bij helpen. En over wat geloof betekende voor de overledene of voor degenen die afscheid nemen. Daar heb je het ook niet elke dag over... In de kerk zal het daar ook over gaan. Hoe doen we dat eerlijk, wat zal helpen bij de verwerking van de rouw en het gemis. Wat doen we met wat pijn heeft gedaan, wat dwars zat of zit? Troost mag niet bestaan uit algemeenheden, moet kunnen raken... Wanneer het past, kan het gebed na zo'n voorbereidend gesprek samen ook een bijzondere ervaring zijn.

En in de kerk liggen dan 29 nummers op stoelen, op anderhalve meter afstand van elkaar. Meer dan 30 mensen mogen er niet bij zijn. De dominee is nummer 30. De ambtsdrager namens de gemeente is er in deze periode niet bij. Gezinnen kunnen natuurlijk wel bij elkaar zitten. Maar het blijft vreemd; zo'n kerk met hier en daar een mens. En toch: wat doet het goed om met een beperkte kring woorden te vinden voor het afscheid, kaarsen aan te steken, de naam op het gedachtenisbord te schrijven, te bidden, zelfs te zingen en de zegen te ontvangen.

Tot nu toe was het steeds prachtig weer tijdens de begrafenissen. Ook dat helpt om iets te beseffen van het licht van de opstanding in de vroege Paasmorgen. En ik ga steeds meer begrijpen waarom het voor Thomas zo belangrijk was om Jezus aan te raken na zijn opstanding. Laten we hopen en bidden dat we gezond blijven en als het virus ons toch raakt, we er goed doorheen komen. En dat we op den duur elkaar weer fysiek nabij kunnen zijn. Het Woord van God is niet voor niets mens geworden.

Ds. Aart Verburg

COLLECTEN

Tekst : Maureen van den Brink

26 april: Stichting Op de Hoogte Brazilië, kinderproject Irpañani

Het kinderproject Irpañani in El Alto bij La Paz in de Andes is door (inheemse) Bolivianen zelf, maar met financiële hulp uit Nederland, in 2008 opgezet. In dit project worden op drie locaties ruim 100 kinderen uit kansarme gezinnen opgevangen.

3 mei: Noodhulp: Nigeria, traumahulp voor slachtoffers Boko Haram

Mensen in Noord-Nigeria lijden zwaar onder de terreur van Boko Haram. Kerk in Actie heeft samen met een lokale organisatie een programma voor traumaverwerking hiervoor opgezet.

10 mei: Jeugdwerk Jong en oud leren van elkaar (JOP)

Het initiatief #Durfte brengt jong en oud in gemeenten samen. Jongeren en volwassenen gaan samen aan de slag rond een gedeelde passie. JOP, Jong Protestant, ontwikkelt materialen voor volwassenen in de gemeente die een #Durfte-groep leiden.

17 mei: Werelddiaconaat: Oeganda nieuwe kansen voor straatkinderen

In de Oegandese hoofdstad Kampala leven duizenden kinderen op straat. Kerk in Actie werkt samen met drie organisaties die dit probleem aanpakken. De afgelopen jaren heeft de PGO dit project financieel ondersteund en veel informatie met de gemeente gedeeld.

21 mei (Hemelvaartsdag) en 24 mei: Hulpfonds Oegstgeest

Het Hulpfonds is een bestaand initiatief van de diaconieën van de Oegstgeester kerken. Ook de gemeente Oegstgeest participeert in dit fonds. Het Hulpfonds geeft eenmalig steun aan inwoners van ons dorp in een acute financiële nood situatie. De hulp kan bestaan uit een gift of een lening.

ACTIVITEIT PGO

Alle activiteiten in de PGO zijn opgeschort tot nader bericht van de overheid.

ACTIVITEITEN VRIJZINNIGE PROTESTANTEN

Redden van de Humaniteit

De Franse filosoof Emmanuel Levinas (1906-1995) is als Joodse jongen geboren in Litouwen, was scholier in de Oekraïne, studeerde filosofie in Straatsburg, werd genaturaliseerd Fransman, was vier jaren krijgsgevangen in Duitsland, werd hoogleraar in Parijs met een eredoctoraat in Leiden. Het is de Holocaust, de dood van zes miljoen Joden – Levinas verloor zijn ouders, zijn broers, zijn vrienden en zijn geloofsgenoten – waardoor Levinas scherp nadenkt over de verhouding van de mens tot de medemens en tot God. De kern van religieus geloof is voor Levinas de opdracht de humaniteit te redden.

God aanwezig en afwezig

In het denken van Levinas is zowel plaats voor de aanwezigheid als voor de afwezigheid van God. Hij is aanwezig in de woorden van de Thora, in de leefregels voor het Goede leven. Door het bestuderen en overdenken van die woorden is God steeds opnieuw met de werkelijkheid verbonden. Het is een inspiratiebron voor rechtvaardigheid en solidariteit. Levinas interpreteert solidariteit als momenten waarop iets van het Goede en daarmee van God zichtbaar wordt. Dat God ook afwezig, verborgen, kan zijn, is een onmisbaar stadium op de weg naar religieuze volwassenheid.

Godsdienst voor volwassenen

Het lijden in de Tweede Wereldoorlog is voor Levinas een ervaring van Gods afwezigheid. In die godverlatenheid ontdekt de mens dat hij zelf verantwoor-

delijk is. Het joodse geloof is volgens Levinas een godsdienst voor volwassenen. Het is een religie die het kinderlijk geloof heeft afgelegd, maar ook door het stadium van atheïsme is heengegaan. De gedachte aan God overkomt ons in de ethische ervaring, als het heilige in alledaagse situaties, in een ethiek van naastenliefde en compassie. Levinas interpreteert dit als: 'je zult niet doden' of 'je zult de ander niet in de steek laten'.

Het gelaat van de medemens

Levinas ziet in het gelaat van de medemens die ons nodig heeft, een spoor van God die voorbij is gegaan. Het gelaat van die medemens raakt je onmiddellijk, het overkomt je, Levinas noemt het transcendentie. Je ervaart een onontkoombaar appél op je verantwoordelijkheid. Door in te gaan op dat appél vind je pas je identiteit. Het legt beslag op je vrijheid, maar het werkt ook bevrijdend door het loskomen van het gericht zijn op jezelf. Volgens Levinas gaat het bij het religieuze verlangen van de mens naar de nabijheid van God om bevestiging van jezelf. Het moet daarom onderbroken worden, en omgeboogen worden in een ethisch verlangen naar de nabijheid van de medemens.

Harm Bosscher

De tekst is gebaseerd op het boek 'Van zichzelf bevrijd, Levinas over transcendentie en nabijheid' 2019, door Renée van Riessen. Zij is o.a. bijzonder hoogleraar christelijke filosofie in Leiden.

Vrijzinnige Protestantisten

Mw. Gerrie Kooijman-van Andel, **Pastoraal werker en Coördinator Activiteiten**, Prinses Irenelaan 19, 2341 TP Oegstgeest, 06-18392604, gerriekooijman@planet.nl, Mw. S. Nielen, **secretariële ondersteuning Pastoraat en Activiteiten**, Duinzichtstraat 13A, 2341 BW Oegstgeest, 071-5156187, snielen@xs4all.nl. Stichting Vrijzinnig-Protestants Steunfonds heeft een ANBI-status. Graag uw vrijwillige bijdrage op: banknummer NL73 ABNA 0644 3486 15. E-mail: info@nieuwvrijzinnig.nl

www.nieuwvrijzinnig.nl

GEREFORMEERDE KERK VRIJGEMAAKT

Een paar teksten uit de bijbel waar God tot ons spreekt

Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden, 1 Joh 4:10.

Zien wij het nog, ziet de wereld het al? Christus is éénmaal gestorven voor alle mensen. Het grote wonder van het evangelie is dat de Here Jezus de straf van zondaren op Zich wilde nemen. Luther noemde het al een wonderlijke ruil: 'Hij stierf in onze plaats, zijn sterven is een verzoening voor de zonden van de mensheid'.

Jezus begon ook te huilen, Joh 11:35. Jezus was God en mens. Hij was bewogen met de hele mensheid. Hij moest het doen in zijn eentje: de schuld op zich nemen. Vanuit zijn bewogenheid voor die mensheid kon hij het volbrengen. Mens en God: dus niet emotie-loos. En nu? Huilt Jezus nu, huilt God met Hem mee? Het zou zomaar kunnen, Hij geeft de wereld immers de kans.... Opent diezelfde mensheid nu haar ogen....?

Werden we in de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met Hem verzoend door de dood van zijn zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met Hem zijn verzoend, worden gered door diens leven, Rom 5:10.

Er is hoop! Achter de wolken schijnt de zon, de zon die iedere ochtend weer opkomt..., willen we een overtuigender bewijs dat God zijn aarde in stand houdt? En ja, de zon gaat wel eens schuil achter... Laten we als christenen die Hem willen volgen zijn boodschap horen voor diezelfde wereld in nood? Misschien nu

wel meer dan ooit! Daar ligt de uitdaging voor ons..., dat zijn koninkrijk, ook in Oegstgeest, gebouwd mag worden. Dat nog velen deel mogen nemen aan de Verzoening die Hij biedt. De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja!

Naar elkaar omzien in coronatijd

Als GKV proberen we op allerlei manieren ons gemeente-zijn door te laten gaan in deze moeilijke tijd. Al zien we elkaar niet meer wekelijks in de kerkdiensten, de virtuele wereld helpt ons om te blijven zien naar elkaar:

- Zo zijn we dankbaar dat we samen met de NGK wekelijks diensten kunnen opnemen die door velen dankbaar worden gevolgd.

- Telefonisch proberen we om te zien naar elkaar en bellen we elkaar regelmatig op.

- Wekelijks op donderdagavond komen we virtueel bij elkaar en bidden we voor de

wereld en de dingen die ons bezighouden. Gemeente zijn in een zo donkere periode: het stopt niet, maar we doen het anders... Leest u dit en heeft u behoefte om te reageren: schroom niet: wzomer@solcon.nl, tel. 40 32 130

W. Zomer, voorzitter oudstenraad

Gereformeerde Kerk vrijgemaakt Oegstgeest

Erediensten: Rehobothkerk, Lijtweg 1

Predikant: vacature,

Contactadres: Wim Zomer, tel. 06 53 79 27 91

Scriba: Margaret Jansen

e-mail: scriba@gkvoegstgeest.nl

www.gkvoegstgeest.nl

NEDERLANDS GEREFORMEERDE KERK

In een wankel bootje

In coronatijd sprak de paus een extra 'Urbi et Orbi', de zegen voor de stad en voor de wereld. De preek van de paus ging over Marcus 4:35-41. Jezus slaapt in een zware storm. De leerlingen worstelen wanhopig met de golven, maar ze dreigen te verdrinken. Nadat Jezus de storm tot zwijgen brengt zegt hij tegen de leerlingen: "Waarom hebben jullie zo weinig moed?".

Moed is een kardinale deugd. En deugden moet je oefenen. Zo beschouwd is deze tijd in ons wankel bootje een kans om te groeien. En als het even niet meer gaat, weet dan dat wij met elkaar in het

bootje zitten om elkaar moed in te praten en voor elkaar te bidden om de aanwezigheid van Gods Geest in stormachtige tijden. Heer, ontferm U!

Hein Griffioen

Gemeente-leven in coronatijd

Naast online-kerkdiensten (zie kader) proberen we op diverse manieren

contact met elkaar te houden: ouderen bellen, telefooncirkels, een gebedsmuur in onze gemeente-app Scipio en overleg, gebed en jeugd- en kerngroepen via

Nederlands Gereformeerde Kerk Oegstgeest e.o.

Samenkomsten: Duinzigcollege, Wijtenbachweg 23.

Predikant: ds. P. (Pieter) Kleingeld, Oude Rijnsburgerweg 54, 2342 BC Oegstgeest, tel.: 737 04 56, e-mail: pieter.kleingeld1968@gmail.com
Pastoraal werker: Alice Siepeling,

e-mail: alicesie@xs4all.nl, tel. 06 10 89 96 22

Voorzitter kerkenraad: Hein Griffioen,

tel. 561 21 86,

Scriba: Erica Blokhuis - Jansen,

e-mail: scriba@ngkoegstgeest.nl

Zie ook: facebook.com/ngkoegstgeest

www.ngkoegstgeest.nl

Wankel bootjes? Vissen volop aanwezig

ZOOM. Ook digitale interviews met leden via onze site, waarin zij vertellen hoe zij deze periode beleven en wat dat met hun geloof doet. Wekelijks versturen we een digitale brief met informatie en tips. Namens de kerkenraad,

Pieter Kleingeld en Hein Griffioen

Uit de gemeente

Op 21 februari ontvingen Tim en Abellien van Schie Guus Willem Janne, een broertje voor Sieb en Abel.

Op 8 maart mocht de doop worden bediend aan Fien Glas en Boaz van Dijk.

Eva Wiersma en Arnold van 't Veld trouwden op 4 april in kleine kring, helaas heel anders dan de bedoeling was!

Eke de Gier-van der Jagt

De meeste mensen deugen

De meeste mensen deugen is de optimistische titel van een dik boek van Rutger Bregman. Hij is in deze coronatijd ook vaak op TV te zien om zijn visie nader uit te leggen. Het boek wordt veel verkocht, er wordt veel over gesproken, het is een hype.

Het is een opzienbarend boek, want wetenschappelijke inzichten, gebaseerd op goed onderzoek waaruit zou blijken dat de mens tot het kwade neigt, prikt hij door en zet daar andere inzichten, ervaringen en experimenten tegenover. Hij weigert te geloven dat de mens in wezen een egoïstische bruut is, in bedwang gehouden door een dun vernislaagje dat we 'beschaving' noemen. Door corona is het ook zeker actueel.

Bregman zegt atheïst en evolutionist te zijn. Die achtergrond kleurt zijn verhaal. Er is ook veel tegen zijn betoog in te brengen. Ik vind bijvoorbeeld zijn uitleg over de rol van Duitse soldaten in de Tweede Wereldoorlog te mager. Maar hij erkent ook dat er een kwade kant zit in ieder mens. In een podcast zegt hij: „De mens is niet in wezen goed. De mens heeft twee benen, een goed en een slecht been. De vraag is welk been we trainen.” Hij wil een realistisch beeld geven van de menselijke psychologie op basis van wetenschappelijke inzichten. Een beeld dat meer in evenwicht is. En zo komt hij tot zijn conclusie dat de meeste mensen deugen. Niet dat alle mensen deugen of dat de hele mensheid deugt. Maar in het samenleven met elkaar moeten we, volgens Bregman, uitgaan van vertrouwen in elkaar, de goede bedoelingen van de ander, en daarom moeten we een positief mensbeeld hanteren.

Zijn boodschap schuurt ergens wel. Hij houdt religie namelijk buiten de deur.

Religie is voor hem een gepasseerd station in de geschiedenis van de mensheid. Hij schrijft er amper over. Ik vind dat een fatale tekortkoming. Je kunt niet een dik boek over de vraag of mensen deugen schrijven zonder de rol van de religies in een flink hoofdstuk daarbij te betrekken. Die rol is zó groot dat er niet over schrijven ondenkbaar is.

Of de meeste mensen deugen is een vraag naar onze moraliteit. We kunnen die vraag niet alleen beantwoorden met inzichten uit de psychologie, economie, geschiedenis. Het raakt aan onze waarden, zingeving en levensbeschouwing. Wetenschap, techniek en economie hielpen ons de laatste 200 jaar om de natuur grotendeels te beheersen en de welvaart en het welzijn te vergroten. Maar ze vertellen ons niets over de zin van het bestaan. Over de richting die we moeten kiezen. Daarvoor zijn religie en levensbeschouwing nodig. Soms lijkt het alsof de verlichte moderne westerse mens dat nu juist buiten de deur heeft gezet. Dat is niet zo.

Er is een toenemende belangstelling voor religie, geloof en levensbeschouwing in onze samenleving. Ook in Oegstgeest waar ook nieuwe kerkgenootschappen zich vestigen. Afgezien van de coronamaatregelen gaat Nederland misschien minder naar de kerk, maar de zucht naar betekenis en zingeving kan geen mens loslaten. En Bregman schrijft daar jammer genoeg niet over; maar verder vind ik

het een goed boek.

Arjan de Kok

Strijkkwartet 'De Hoogtijdagen'

In 2017 heb ik een strijkkwartet gemaakt bij de hoogtijdagen van het kerkelijk jaar: kerstfeest, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren. Omdat we dit jaar drie van deze vier feestdagen niet in elkaars bijzijn konden vieren, leek het mij mooi dit strijkkwartet via YouTube te delen:

https://youtu.be/FMU8uxAI__g
(Let op: een dubbele underscore).
Of google op strijkkwartet 'De Hoogtijdagen'.

Dit kwartet probeert een muzikale impressie te zijn van het levensverhaal van Jezus; van zijn komst in deze wereld, zijn dood en opstanding, zijn opgaan naar de hemel tot het zenden van zijn Geest. Zo'n impressie is natuurlijk persoonlijk en voorzien van de nodige (toon)dichterlijke vrijheid. Maar juist het op deze wijze achter elkaar zetten van deze vier histori-

sche kantelpunten geeft ons zicht op het grote verhaal van God en hoe zijn voornemen zich in de wereld voltrekt. Ik hoop dat het een beetje helpt het gemis van samenkomen wat te verzachten.

Antoine Houben

Pinksteren, Ed de Guzman, 2014

Samen Vrij 2020

Vanwege alle coronamaatregelen gaat dit jaar het geplande evenement van de kerken op bevrijdingsdag niet door.

Toch willen we, misschien wel juist nu, verbonden zijn met elkaar. In het Willibrords Erf, naast de Groene Kerk, werd elke maand een ontmoetingsochtend georganiseerd met een thema. Omdat die niet door kan gaan, besloot mijn collega ds. Rian Veldman een 'radiouitzending' te maken met liederen die de moed er in houden: *Songs of Hope*. Elk met een persoonlijk verhaal. Dit sloeg zo aan dat het om een vervolg vroeg. En waarom niet met alle kerken juist met het oog op 5 mei een uitzending maken? Zo ontstond het idee voor *Songs of Freedom* (zie pagina 9).

Liederen, muziek en vooral persoonlijke verhalen over vrijheid of bevrijding. Sterker nog: u mag het ook zelf komen vertellen op het moment dat we het opnemen. Daarom de oproep: heeft u muziek met een persoonlijk verhaal dat u wilt delen? Mail het dan **uiterlijk dinsdag 28 april om 12.00 uur** naar ds.i.vanderheul@pgoegstgeest.nl.

U kunt ook bellen met telefoonnummer 06 - 19 19 48 04. We zullen de uitzending voor 30 april opnemen en die zal te beluisteren zijn. Daarna blijft dit nog even staan op de websites van de verschillende kerken, Raad van Kerken en OKe.

Bij voorbaat dank voor uw inzending.

Ds. Iris van der Heul

Adem

En Jezus blies op hen en zei: "Ontvangt de heilige Geest",
Joh. 20:22.

Pasen is weer voorbij, en dan komt Hemelvaartsdag, en op de vijftigste dag na Pasen vieren we met Pinksteren de uitstorting van de Geest. Op de avond van de eerste paasdag komt Christus bij zijn discipelen. Met een bijzondere actie: hij blaast op zijn discipelen, hij 'be-ademt' hen. Op Pinksteren blaast Hij weer: zijn Heilige Geest komt over hen, de Adem van Jezus. Daardoor kun je niet alleen vreugde ervaren, maar ook vrede. Tot twee keer toe zei Jezus: 'Vrede zij u.' 'Sjaloom.' Dat je bij alle moeite die er kan zijn in je leven, bij alle pijn en verdriet, in conflicten en teleurstellingen, toch in je hart de diepe vrede ervaart van de opgestane Heer. Dat wens ik u toe.

Johan de Gier

Tot slot...

God,
doe ons beseffen hoe groot uw liefde is.
Sta ons bij in onze kwetsbaarheid.

